

Dextra Lapsettomuuskliniikka – alansa suunnannäyttäjänä Suomessa

Klinikalla on käytettävissä alan johtavat ja tunnustusta saaneet asiantuntijat sekä sellaisia laitteita ja menetelmiä, joita alan muilla toimijoilla ei Suomessa vielä ole. Dextra Lapsettomuuskliniikalle voi hakeutua kuka tahansa, joka tuntee huolta hedelmällisyydestään. Lähetettä ei tarvita.

Lämpimästi tervetuloa.
Olemme täällä sinua varten!

Saukonpaadenranta 2, Jätkäsaari, 00180 Helsinki • Puh. (09) 560 16300 • ivf@dextra.fi • www.dextralapsettomuuskliniikka.fi

Lahjasoluperheet toivovat tukea läheisiltään

Lahjasolusoluilla lasta toivovat ja lapsen jo saaneet tarvitsevat tukea läheisiltään. Läheisen luonteva suhtautuminen lahjasoluhoidoihin ja lapsen taustaan luo hyväksyvän ilmapiirin ja vahvistaa vanhempaa. Läheisiltä toivottua ja saatua tukea kartoitettiin syyskuussa 2019 kyselyllä suljetussa Helminauha Facebook-ryhmässä ja Helminauha-hankkeen Facebook-sivuilla. >

TEKSTI PIIA SAVIO JA JENNI HUHTALA, LAINAUKSET KYSELYSTÄ KUVA PIXABAY

Tutkimuksissa on havaittu, että lahjasolujen avulla lapsen saaneet vanhemmat eivät juuri enää mieti lapsen taustan salaamista. Vanhemmat ovat päätyneet ns. valikoivaan tai kerroksiseen avoimuuteen, jossa esimerkiksi lapsi tietää, mutta lähipiiri ei tiedä tai sitten lähipiiri tietää, mutta muille kerrotaan, että on turvaututtu hedelmöityshoitoihin mainitsematta lahjasoluhoitoja. Useat tähän kyselyyn vastanneista olivat toimineet samoin. Valtaosa vastaajista oli kertonut hoidoista omille vanhemmilleen ja sisaruksilleen sekä itse määritellylle lähipiirille, kuten ystäville ja työkavereille. Vastaajissa oli kuitenkin niitä, jotka eivät olleet kertoneet kuin esimerkiksi toisen puolison perheelle tai yhdelle ystäväille. Joukkoon mahtui myös niitä, jotka olivat kertoneet asiasta kaikille, jos se vaan oli tullut puheeksi.

Kyselyyn vastanneet kertoivat läheistensä suhtautuneen tietoon lapsen lahjasolutaustasta pääosin hyvin tai neutraalisti:

”Kaikki ovat reagoineet hyvin. Tosin juuri kukaan ei ole sen tarkemmin kysellyt asiasta tai palannut asiaan koskaan uudestaan, joten en ole sitten kuitenkaan ihan varma heidän suhtautumisestaan.”

”Kaikki ovat olleet mielissään ja kannustaneet. He ovat olleet hyvillään, että olemme pohtineet asiaa monelta kantilta ja yhdessä päätyneet tällaiseen ratkaisuun.”

”Pitäneet asiaa ihan normaalina, ei mitään erityistä asian ihmettelyä.”

Valitettavasti joukkoon toki mahtuu myös muunlaista suhtautumista ja läheiset ovat kommentillaan aiheuttaneet mielipahaa ja pettymyksiä. Lähinnä kommentit olivat liittyneet yhteisen geeniperimän puuttumiseen.

”Miehen äidille asiasta mainittiin ennen lahjasoluhoitojen alkua, ja hän suhtautui kielteisesti. Sen seurauksena ei viitsitty mainita tämän masussa kasvavan lapsen lahjataustasta mitään. Lapsi kertokoon sitten jos haluaa, mutta me ei viitsitä alkaa väentämään nyt tässä vaiheessa aiheesta.”

”Äitini kysyi raskausaikani, että kai siinä lapsessa jotain meidän geenejä sentään on. Kun kerroin, että ei ole yhtään mitään, geenit

Helminauha-hankkeen kyselyyn läheisten antamasta tuesta ja reaktioista lahjasoluasioihin liittyen vastasi 50 henkeä. Suurin osa vastaajista (90 %) oli 30 - 50 -vuotiaita ja lähes kaikki vastaajat olivat naisia. Vain kaksi vastaajista oli miehiä. Enemmistö vastaajista (78 %) oli lahjasoluilla lapsen saaneita, ja 22 % vastaajista oli ensimmäistä lasta toivoivia tai lahjasoluhoitojen avulla raskaana olevia.

Läheisiltä toivottu tuki

Kuuntele, ole läsnä ja tarpeen mukaan käytettävissä
Ole kiinnostunut, mutta kunnioita perheen rajoja
Älä puhu perheen yksityisestä asiasta muille ilman perheen lupaa

Läheisille on oma osio Helminauhan kotisivuilla www.helminauha.info, josta löytyy vinkkejä läheisille.

tulee luovuttajan munasolusta, hän huokaisi pettyneesti. Ei ole kovin suurta kiinnostusta osoittanut lastani kohtaan.”

Kysyimme myös vastaajien ajatuksia siitä, miten he olisivat toivoneet läheistensä reagoivan asiaan. Suurin osa vastaajista oli tyytyväisiä saamaansa tukeen: ”Juuri niin kuin reagoivat, ilolla ottivat uutisen vastaan.” Osa vastaajista kuitenkin toivoi sitä, että heiltä olisi kyselyä asiasta enemmän ja osoitettu kiinnostusta asiaa kohtaan, kuitenkin perheen rajoja kunnioittaen. Tällä he tarkoittivat sitä, että asiasta puhuttaisiin juuri heille eikä muille perheen selän takana.

Läheisiltä saatu tuki on tärkeää

Kyselyssä vastaajat saivat myös valita läheisten reaktioita annettujen vaihtoehtojen avulla. 70 % vastaajista koki, että läheiset olivat onnellisia heidän puolestaan. Yli puolet vastaajista kertoi, että läheinen kysyi lisää kysymyksiä tai oli utelias. Joka kolmas vastaaja kertoi läheisen olleen kiitollinen ja läheinen oli halunnut halata. Joka viides vastaaja oli saanut hämmennyneen vastaanoton ja läheinen oli jäänyt sanattomaksi. Vastauksissa mainittiin myös läheisen vältelleen asiaa, pettyneen, surreen tai sivuuttaneen asian ja osa myös kertoi läheisen tarvinneen aikaa asian sulattelun.

”Lahjasolulapsi oli lähipiirissäni ensimmäinen, joten lisäkysymykset projektin etenemisestä ehkä siksi luonnollisia. Koin itse nämä kysymykset positiivisena asiana.”

”Jos tunteista puhuminen ei ennenkään ole ollut luontevaa ei se tämän teeman ympärillä mystisesti ala.”

”Minusta kertominen läheisille oli tärkeää, jotta lapsemme voisi olla oma erityinen itsensä kaikkien hänelle tärkeiden ihmisten seurassa.”

Kyselyssä vastaajat kertoivat, millaista tukea he olivat saaneet läheisiltään. Osa vastaajista kertoi, että he eivät olleet saaneet mitään tukea, mutta eivät sitä kaivanneetkaan. Osa taas koki, että asian hyväksyminen oli juuri riittävä tuen osoitus. Eräs vanhempi kuvasi sitä, miten hän oli saanut tukea vanhemmuuteensa:

”Parasta tukea on se, kun ystäväni vakuuttelevat minulle että monet äitiyden vaikeat tunteet ovat ihan normaaleja vaikka olisi saanut lapset ihan normaalisti.”

Myös käytännön apu, kuten lapsen hoito tai taloudellinen tuki mainittiin useasti ja erityisesti vastaajat kuvasivat läheisten läsnäolon kuuntelun ja rohkaisun tukeneen heitä hankalina hetkinä:

”Hyvää tukea. Keskusteluapua, taloudellista apua. Ovat kanssaeläneet ja olleet mukana pettymysten aiheuttamissa suruissa ja onnistumisten iloissa.”

Kertominen voi myös kaduttaa

Suurin osa vastaajista koki, että heidän ei ole tarvinnut katua asiasta puhumista. Osa vastaajista kuitenkin koki, että on joitakin ihmisiä, joille ei olisi pitänyt asiasta kertoa.

”Olen katunut, kaikki eivät ymmärtäneet kuinka yksityinen ja herkkä asia oli kyseessä vaan levittivät tietoa lupaa kysymättä eteenpäin. Se satutti ja suututti.”

Moni katumusta aiheuttaneista tilanteista liittyi läheisten ihmisten negatiiviseen suhtautumiseen tai siihen, että yksityistä asiaa leviteltiin muille ihmisille. Vanhempien vastauksissa näkyi pettymys läheisten kykyyn tarjota tukeaan ja ymmärtää asian tärkeys perheelle. Sen sijaan vastauksissa mainittiin, että lapsen tausta ei liity tähän aiheeseen mitenkään: ”Lahjasolutaustaa en kadu, siinä ei ole mitään hävettävää.”

Kysyimme myös onko vastaajilla lähipiirissä ihmisiä, joille he eivät ole kertoneet asiasta. Suurin osa vastaajista kertoi, että he olivat jättäneet kertomatta joillekin asiasta, mutta sille oli selkeät syyt, kuten esimerkiksi perheen uskonnollinen tausta, lapsen isovanhempien korkea ikä ja terveydentila. Myös läheisten oletettu ymmärtämättömyys toimi estävänä tekijänä asiasta kertomiselle. Vanhemmat halusivat näillä ratkaisulla suojella lastaan ja osaksi myös itseään mielipahalta. Läheiskyselyssä kysyimme myös kenelle tieto lahjasoluhoidoista tai lapsen taustasta kuuluu, mutta siitä kuulette lisää seuraavassa Simpukka lehdessä.

Lapsettomuushoitoon hakeutunut pariskunta voi saada toisistaan tärkeää tukea. Elintapojen korjaaminen onnistuu selvästi useammin, jos siihen ryhdytään yhdessä.

Naistenklinikan naistentautien ja synnytysten erikoislääkäri Päivi Joki-Korpela. Yliopisto-lehti 07/19. Helsingin yliopisto.

Minulta udellaan jatkuvasti, koska hankin lapsia. Se alkoi, kun menin naimisiin. Eräs kirja-alan työntekijäkin sanoi minulle silloin, että kyllä kustantaja huolehtii asioista nyt. Hän tarkoitti sillä sitä, että voin keskittyä huolehtimaan lapsista. Menin hämmästyksestä sanattomaksi. Olin pitänyt kirja-alaa tasa-arvoisena.

Kirjailija Sofi Oksanen. Anna-lehti 38/2019

Ihmiset ajattelevat, että naimisissa oleminen oikeuttaa raskausutetun. Kysyttäessä olen kertonut, että olen vapaaehtoisesti lapseton, mutta utelut lapsen hankkimisesta tuntuvat vanhanaikaisilta ja kiusallisilta. Miehet eivät joudu vastaamaan sellaisiin. Miksi julkisessa ammatissa toimivan naisen ruumiin toimintojen pitäisi olla julkisia?

Kirjailija Sofi Oksanen. Anna-lehti 38/2019

Pahimmalta on tuntunut lapsettomuus, mutta on tämä vaikuttanut muutenkin naiseuteeni. Tuntui pahalta, että kuukautiset loppuivat ja vaihdevuodet alkoivat kolmekymppisenä.

Itse olen silti yhä älyttömän surullinen siitä, etten saa kokea äidinrakkautta. Joka paikassa kuvaillaan, että se on maailman ihanin tunne.

Anna Eronen sairastui kohdunkaulansyöpään 35-vuotiaana. MeNaiset 39/2019

Lykkäsimme liian kauan. Emme saaneetkaan lasta. Niin vain tapahtui, ei se ollut niin suuri draama kuin voisi kuvitella.

Jokaisen elämällä on tarkoitukseni on ollut maailmanparantaminen. Se on minun destiny, kohtaloni. Ja tietenkin Seppo. On siinä tarkoitusta riittänyt.

Poliittikouran taakse jättänyt Liisa Jaakonsaari. Kodin kuvalehti 16/2019

Tuolloin jouduimme kysymään itseltämme: oliko tämä tässä? Mitä jos emme sittenkään saa lasta? Päätimme, että yhdessä pysymme silti.

Kansanedustaja Antti Lindtmanin ja hänen Kaija-vaimonsa odotusajan onnea oli varjostanut huoli keskenmenosta. Kotiliesi 27.10.2019

Täytin 40 ja olin yhä sinkku. Päätin tehdä lapsen luovutetuilla siittiöillä lapsettomuus klinikalla. Poltin rahaa hoitoihin 15 000 euroa, eikä lasta kuulunut. Lapsettomuuden eduista muistuteltiin ehkä rohkaisuksi: "saat nauttia aamu-unista ja mennä niin paljon kuin haluat."

Olen miettinyt, voiko lapsen ongelmitta saanut koskaan ymmärtää lapsettomuuden kipeyttä. Siinä on kyse ihan muusta kuin aamu-unista. Mikä muu asia voisi olla sellainen, jonka puuttuminen söisi sisälle yhtä suuren aukon? On eri asia, jos ei halua lasta, mutta jos lapsi on olennainen osa elämäntarinaa, jonka on itselleen kuvitellut, sitä ei voi korvata millään.

Toimittaja Tuulia Kotakorpi. Aamulehti 27.10.2019

En haaveillut lapsena äitiydestä, mutta ei lapsettomuuskaan ollut päätökseni. Minulla oli ollut miessuhteita ja ihastuksia ennen kuin kohtasin Jorman 38-vuotiaana. Olin silloin jo aika vanha synnyttäjäksi, ja näin kävi. Lapsettomuus ei ole ollut minulle mikään tragedia. Tämä on minun kohtaloni.

Jos jotain ei voi muuttaa, se täytyy hyväksyä. Yritän aina katsoa eteenpäin ja nähdä hyvät asiat elämässäni. On monia asioita, joista olen kiitollinen, mutta kaikki ei ole suinkaan mennyt suunnitelmieni mukaan.

Poliitikko Anneli Jäätteenmäki. Anna-lehti 44/2019

Käytännössä minulla ei ole juuri vapaa-aikaa. Ehkä vähän jopa pakenen sitä. Koska minulla ei ole perhettä, olen täyttänyt elämäni työllä.

Juhlapyhinä minulle tulee joskus orpo olo. Perheellisillä ystäville on valtavasti suunnitelmia ja tekemistä, silloin tunnen joskus oloni ulkopuoliseksi. Kolmekymppisenä, kun kaverit alkoivat saada lapsia, minulle tuli huoli: pitäisikö minunkin? Sitten rauhoituin ja tuumin, että ehtihän sitä tässä. Nyt olen 38 ja käsillä alkavat olla viime hetket perheen perustamiseen. Mutta ei sellaista asiaa voi lähteä suorittamaan kuin jotakin projektia. Sen pitäisi tapahtua luonnollisesti, omalla painolla.

Juontaja Susanna Laine. Anna-lehti 44/2019